

af Medlemmer med opbrugt vedtægtsmæssig Understøttelse har været om Vinteren ca. en Trediedel og om Sommeren op til ca. Halvdelen af samtlige arbejdsløse Medlemmer. Hvis man herefter, hvad man formentlig er berettiget til under Hensyn til de forannævnte Forhold, regner med et Gennemsnitstal for arbejdsløse forsikrede paa ca. 80 000 (Tallet er i Øjeblikket 116 000, sidste Aars Gennemsnit i Maa-nederne Maj—September 86 000) skulde Tallet 40 000 efter al Sandsynlighed kunne holde.

Man regner da med, at ca. 40 000 forsikrede vil gøre Brug af Loven, og efter tidligere gjorte Erfaringer at ca. $\frac{2}{5}$ af disse er Forsørgere; naar der endvidere regnes med, at den gennemsnitlige vedtægtsmæssige Understøttelse for Forsørgere er 3 Kr. 20 Ø. pr. Dag, og for Ikke-Forsørgere 2 Kr. 80 Ø. pr. Dag, samt at Forbruget af Understøttelsesdage gennemsnitlig vil kunne anslaaes til 100 Dage pr. Medlem, idet det maa tages i Betragtning, at en Del af de understøttede vil opnaa Arbejde i Periodens Løb eller gaa over til vedtægtsmæssig Understøttelse, medens andre først vil faa Behov til Hjælpen senere i Perioden, kan følgende Beregning opstilles:

Udgifter til Forsørgere:

40 000 $\times \frac{2}{5} \times 100 \times 2$ Kr.	
40 Ø. =	3,8 Mill. Kr.
<i>Udgifter til Ikke-Forsørgere:</i>	
40 000 $\times \frac{3}{5} \times 100 \times 1$ Kr.	
40 Ø. =	3,4 —
Tilsammen ...	<u>7,2 Mill. Kr.</u>

Bidragene fra Arbejdsgiverne

vil paa Grundlag af et Antal af 600 000 efter Ulykkesforsikringsloven forsikrede Arbejdere à 1 Kr. 50 Ø. kunne anslaaes til

0,9 Mill. Kr.

Bidragene fra Arbejderne

vil paa Grundlag af et Antal af arbejdende Arbejdsløshedskassemedlemmer paa ca. 245 000 (Antallet af Medlemmer pr. 31. Marts 1933: ca. 325 000 ÷ 80 000, som maa antages at udgøre det gennemsnitlige Antal af arbejdsløse forsikrede i Perioden) kunne anslaaes til

1,3 Mill. Kr.

Tilsammen ... 2,2 Mill. Kr.

Af den anslaaede Udgift paa 7,2 Mill. Kr. vil gennem de nævnte Bidrag herefter blive dækket.... 2,2 —

Af Resten..... 5,0 Mill. Kr.

refunderer Statskassen $\frac{2}{3} = 3,3$ Mill. Kr., saaledes at Kommunerne endeligt vil komme til at bære 1,7 Mill. Kr.

Til den beregnede Udgift for Staten, 3,3 Mill. Kr. maa lægges det i § 7 omhandlede Statstilskud paa $2\frac{1}{2}$ Mill. Kr. til Hjælpekasseudgifter, saaledes at Statens samlede Udgifter maa anslaaes til 5,8 Mill. Kr.

Til § 1.

Efter Forslaget faar de Medlemmer, der opfylder de fastsatte Betingelser, *Ret* til Hjælpen, saaledes at denne ikke bliver afhængig af Kommunalbestyrelsens Skøn. Da Hjælpen kun foreslaas tillagt forsikrede, er der ikke, som for Krisehjælpen efter Loven 23. Juni 1932, opstillet nogen almindelig Trangsbetingelse; da det imidlertid maa findes urimeligt at yde Hjælp i Tilfælde, hvor paagældende Medlem faktisk faar sit Underhold af Ægtefællen, eller for et ugift Medlems Vedkommende i sit Hjem, har man i § 1, Stk. 3, foreslaaet Bestemmelser, der udelukker Adgang til Hjælpen i saadanne Tilfælde.

Med Hensyn til de øvrige Betingelser for Hjælpens Ydelse, § 1, Stk. 2, Kredsen af de Medlemmer, der har Adgang til Hjælpen, § 1, Stk. 1, og Adgangen til at oppebære Hjælpekassehjælp samtidig med Hjælp efter Loven, § 1, Stk. 4, er der foreslaaet Bestemmelser, der svarer til Bestemmelserne i Loven af 23. Juni 1932, idet det dog er foreslaaet, at Hjælpen skal være forbeholdt de inden 15. Februar 1933 indmeldte Medlemmer.

Til § 2.

Under Hensyn til Nødvendigheden af i størst muligt Omfang at begrænse Udgifterne samt under Hensyn til, at det kun drejer sig om Hjælp i Sommertiden, hvor Leveomkostningerne er billigere, har man anset det for forsvarligt at begrænse Hjælpen til to Trediedele — og for Ikke-Forsørgere til Halvdelen — af den vedtægtsmæssige Understøttelse, dog at Hjælpen mindst skal udgøre 1 Kr. pr. Dag.

Medlemmer, der opfylder Betingelserne for at faa Hjælpen, har Krav paa at faa denne udbetalt med de saaledes fastsatte Satser, idet det ikke — som efter Loven